

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu: **E., s.r.o., H.**, IČO: X. proti žalovanému: **Mgr. M., B.**, zast. JUDr. I., advokátom so sídlom P., **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 35 700,-- Sk**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2007, č.k. 8Cbi 166/06-38, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2007, č.k. 8Cbi 166/06-38 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. mája 2007, č.k. 8Cbi 166/06-38 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 35 700,-- Sk v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod č.k. 4K 65/04, vo veci úpadcu E., a.s., K., je po práve a patrí do 1. triedy.

Zároveň súd prvého stupňa zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 10 000,-- Sk trovy konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu vyplýva, že žalobca žalobou z 23. októbra 2006 si uplatnil proti žalovanému právo na určenie pravosti pohľadávky vo výške 35 700,-- Sk titulom nezaplateného nájomného v zmysle Zmluvy o nájme nebytových priestorov z 15. novembra 2004.

Žalobca si svoju pohľadávku vo výške 35 700,-- Sk prihlásil do konkurzu sp. zn. 4K 65/04, ktorý je vedený na Krajskom súde v Bratislave na majetok úpadcu E..

Na prieskumnom pojednávaní 11. septembra 2006 žalovaný ako konkurzný veriteľ poprel pohľadávku žalobcu vo výške 35 700,-- Sk.

Žalobca preto v súlade s ust. § 23 ods. 2 ZKV v stanovenej lehote podal incidenčnú žalobu voči žalovanému.

Súd prvého stupňa zistil, že žalobca uzatvoril s úpadcom - dlžníkom 15. novembra 2004 Zmluvu o nájme nebytových priestorov na dobu do 15. novembra 2005. V čl. IV bod 2 tejto zmluvy bolo dohodnuté nájomné vo výške 30 000,-- Sk bez DPH. Predmetné nájomné spolu s DPH vo výške 35 700,-- Sk žalobca vyúčtoval faktúrou č. 2004009, ktorá mu nebola uhradená.

Súd prvého stupňa preto skonštatoval, že nárok žalobcu je oprávnený, a preto žalobe vyhovel v plnom rozsahu.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Os.p. a ich náhradu priznal žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie z týchto dôvodov:

Dlžník - úpadca nemôže byť zároveň veriteľom. Pohľadávka vznikla zo zmluvy o nájme nebytových priestorov, uzatvorenej medzi E. a spoločnosťou E., ktorú podpísali za E., s.r.o. Mgr. M. a za E., a.s. Mgr. J. a JUDr. P. dňa 15. novembra 2004 v čase, keď

v spoločnosti už bol menovaný predbežný správca konkurznej podstaty. Zmluva bola podpísaná bez jeho vedomia.

Žalobca sa písomne vyjadril k odvolaniu žalovaného a uviedol, že veriteľom úpadcu je právnická osoba a nie Mgr. M.. Úpadcom je taktiež právnická osoba.

Konkurz na majetok dlžníka bol vyhlásený 20. januára 2005. Žalobca podpísal Zmluvu o nájme nebytových priestorov 15. novembra 2004 a reálne mu poskytol svoje nebytové priestory na uskladnenie archívu, nájomné však žalobcovi neuhradil.

Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného v súlade s ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s právnym záverom prvostupňového súdu, že žalobca Zmluvou o nájme nebytových priestorov z 15. novembra 2004 uzatvorenou medzi ním a úpadcom, v čase uzatvorenia zmluvy dlžníkom preukázal oprávnenosť svojej pohľadávky čo do dôvodu a výšky, keďže nájomné žalobcovi uhradené nebolo.

Ďalej poukazuje na skutočnosť, že predmetnú zmluvu uzatvorili nie fyzické, ale právnické osoby. Rovnako poukazuje na ust. § 9c ZKV, v zmysle ktorého dlžník môže nakladať s majetkom iba so súhlasom predbežného správcu. V predmetnej veci nebytové priestory neboli v majetku dlžníka, ale boli majetkom žalobcu.

Z tohto dôvodu vyššie citované ust. § 9c ZKV nepostihuje konanie dlžníka. Dlžník uzatvorením Zmluvy o prenájme nebytových priestorov pristupoval s odbornou starostlivosťou k dokumentom, ktoré touto zmluvou zabezpečil - archivoval.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa úspechu účastníkov v odvolacom konaní.

Keďže úspešnému účastníkovi - žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. novembra 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.